

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Agniculi à S. Francisco liberantur, & docentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Et spatia longa disitam petens Aedem,
 (Quò tota Eremus ad Synaxin accurrunt)
 Haud fessus illic nunc-suis suos-olim
 Exponit onus hoc dulce Fratribus fratres,
 Cellarumque repetit. Hos amanter Ascetæ
 Vinculis solutos, leniterque correptos,
 Plenisque frugis sanctioris emittunt.
 » Diuina virtus limites habet nullos,
 » Bonitasque nullos, neutra cingitur ripis,
 » Nulloque regitur hæc & illa respectu.
 » Sis ater, albus, Aethiopsve, Graiulve,
 » Agaso muliove, sis petaurista,
 » Sis prædo, sis lanista: si velit cælum
 » Dominusque cæli, derepentè festino
 » Rapidius oculi perspicacis obtutu,
 » Mutatus ibis alter-alter abs illo.

*Agniculi à S. Francisco liberantur,
 & docentur.*

Ex Vitâ, cap. 8.

A Equum est Hilaria rusticus vt etiam mea
 Exhilaret. Ille veste nobilis suâ
 Perusium ibat, onere sat iusto grauis.
 Vestis erat illi vellus ereptum abs oue,
 Non sarta, non & suta (sed qualem dedit
 Decorticata iam pecus) foris pilos,
 Intusque pellem splendida in succo suo.
 Nam teste Româ, Romulique compitis,
 Ea Italorum rusticorum purpura est,
 Latiusque clauus, dum locandi per fora

Roma-

Romana prostant, aut colendis vineis,
 Aut fariendis, aut fatigandis agris.
 Duos gerebat hinc & hinc propendulos
 Agnos, tenellis pedibus æquo pondere
 Vtrimque vinctos in macelli victimam.

Sudore tandem pressus, ac æstu madens,
 Agnis repostis alterutrimque, assidet,
 Trahitque fessus ilia. Sed en commodum
 Franciscus illac: & priores hunc vident
 Humi iacentes & gementes agnuli,
 » Tum clamitare voce maternâ: Tuis
 » Francisce fer opem fratribus. Frater pius
 Aures & oculos admouet spectaculo.
 Vicem gementum sollicitus, & congemens,
 » Bone vir, quid, inquit, quid patrare in te aut tuos
 » Hi fraudis expers animal, & par innocens
 » Agni potuerint? nulla-dum illis cornua;
 » Mera cera frons est & nocere nescia.
 » Gingiua nondum dentiit, tute id vides.
 » Pedes habere laneos, in primulis
 » Intaminatos vngulis, tute id vides.
 » Quorsum ergo sæuis? quid reuinctos distines
 » Malè ominatis insolenter funibus?

Quorsum? inquit alter, ad macellum defero.

Francis. Hos in macellum? cuius ergo? edissere.

Rustic. Inopia cogit ferre, coget vendere.

Fr. Sed enim coemptis quid futurum coniiicis?

R. Quid his futurum? quod solet. *Fr.* Sed quid solet?

R. Iugulum Magister lanio fodiendum peter.

Fr. O sæua lanij dextera, ô mens sæuior!

R. Exenterabit, pelle nudabit suâ.

F. Poterit in agnos id patrari innocios?

R. In

R. In multa cæfos frustra venales dabit.
 Tunc alius armos coëmet, hic pedunculos,
 Hic vellus, ille capita, quisque prout volet.
 F. Quid isti emaces hisce mercibus parant?
 R. Ibit in ahenum pars coquenda, pars veru
 Torrenda, multos ad focum gyros dabit.

Hic Diuus ingemiscit, & tacitus sibi,
 » Haud ita futurum est, inquit, vt quidem putas.
 » Dein allocutus rusticum: Mi Tityre,
 » Vin' tu pacisci? si lubet, te istoc meo
 » Ego munerabor pallio, & tu me tuis
 » Donabis agnis. Tityro pactum placet,
 Placetque Sancti pallium; sed huic magè
 Fratres tenelli, quos macello, quos neci
 Eximere gaudet, tutor Innocentiæ,
 Memor Innocentis (qui neci dandas oues
 Pretio Cruoris emit integerimi)
 Franciscus Agni. proinde quâ potest viâ
 Colit agnus agnos, innocentes innocens.

Abire nequeo, quin eâdem lineâ
 Complectar agnum cum gemellis fratribus.
 Hunc gestibusque nutibusque commonens
 Franciscus erudiuerat domi probè,
 Probè educarat. Fortè dum foras iit
 Beatus, agnum Virgini mentis bonæ
 Commisit, addens iussa primùm seria,
 Domi vt forisque prorsus innocens foret;
 Parere Dominae nutui promptissimus,
 Gratusque cunctis, & molestus nemini.
 Audiuit Agnus, & lubens obaudiit.
 Si fors adiret Domina Diuûm limina,
 Adibat Agnus & volens & præuius.

Curuabat illa poplites? mox & suos
 Curuabat Agnus. Domina si fursum pios,
 Subalbicantes (feminæ vt solent piæ)
 Tollebat oculos; æmulus moris pij
 Niçtabat oculis Agnus in cælum suis,
 Labrisq̃ue trepidans instar orantis, preces
 Et vota Superis gratiora quàm tuos
 Proce putris hymnos, gratiora quàm tuos
 Marotte Psalmos, gratiora quàm tuas
 Horas Simonis abnepos, Agnus dabat.

Si quando plumæ in densioris alueo
 Dormiret illa manè longiusculum,
 Et stata precandi præteriret tempora;
 Mora nulla, Frater Agnus hanc beê beê suo
 Deuotus excitabat, hanc & cornibus,
 Quæ fronte molli germinabant, impetens,
 Abire stratis imperabat mollibus,
 Imamq̃ue dente lusitante fimbriam
 Mordebat, ædem vt prouocaret in sacram.

O Agne iam non agne, sed doctor bone,
 Quis te beauit hisce diis dotibus?
 Francisce, ludus hic tuus, labos tuus,
 Morum vt magistra facta sit homini pecus,
 Digna pecus aures vellicare dyscolas,
 Digna pecus oculos claudere salaces, tuos
 Leuicula virgo, leuicule iuuenis tuos,
 Qui pia subitis adyta, non rei piæ,
 Non cæli amore, non honore Cælitum;
 Sed vt videri vel videre fas fiet,
 Et hoc videre vel videri fit nefas.

D. Mar-